

Zbierka Hriechov

Mária Čírová

Už mnoho dní a mnoho rán, bez Teba nemám vlastný rám, môj obraz
rozbil sa o skaly, som plameň, ktorý viac nepáli.
Odkedy kráčaš sám, divokou víchricou sa zakrývam, otváram dvere
do korán, nech sa trochu vzduchu nadýcham, nech sa trochu vzdu
chu nadýcham.

Jak keď zbierku hriechov otvorím, nás oboch dnu už jasne nevid
ím, kráčaj so mnou, vráť sa späť, ďaleko mi už prosím neodletť.
- 2x

Ak sa moja kniha života otvorí, ten pocit že už nie si tu, obča
s zabolí, čudné, že sa všetko láme na kusy a vieš že tak to už
viac byť
nemusí.

Hľadám odpoveď na otázok pár, kde je ruka, čo hľadila moju tvár
, otváram dvere dokoráán, nech sa trochu vzduchu nadýcham..

Jak keď zbierku hriechov otvorím, nás oboch dnu už jasne nevid
ím, kráčaj so mnou, vráť sa späť, ďaleko mi už prosím neodletť.
- 2x